

Arrest

nr. 326 267 van 6 mei 2025
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 januari 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen tot vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2025 met referentenummers X en X.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikkingen van 4 april 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 april 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak met rolnummer X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak met rolnummer X (hierna: verzoekster), echtgenoten, dienen op 5 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 2 oktober 2024 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Armeens machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 20 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. In 2007 werd u verantwoordelijk voor de veiligheid van de zakenman V.G. a.k.a. “Yura”. U gaf leiding aan vier lijfwachten van hem. V.G. vroeg u in 2008 om zijn broer M.G., eveneens een zakenman, te vermoorden. V.G. eiste dit van u op vraag van de procureur-generaal A.H., die aandeelhouder was in de bedrijven van hem, en die er alles aan ging doen om u te beschermen. Toen u weigerde werd u door hen onder druk gezet. Na een paar dagen ging u naar de politie in de wijk Mashtots. De agenten namen contact op met hun oversten en weigerden hierna uw verklaringen te noteren. Men verklaarde u gek en u werd buiten gezet. Enkele maanden later in de zomer van 2008 ging u naar het hoofdkantoor van de politie in de wijk Kentron. U werd door hen echter gedwongen opgenomen in een psychiatrisch hospitaal. U werd onder invloed van medicijnen ondervraagd door de politie. U herinnert zich niet wat ze u vroegen en wat u antwoordde, u weet niet wat u ondertekende. U leefde na uw vrijlating een tijdje ondergedoken. Toen u probeerde naar huis te gaan stond de politie u op te wachten. U werd meegenomen en ze eisten opnieuw dat u V.G. zou vermoorden. Toen u weigerde werd u geslagen en met de dood bedreigd. U kon ontsnappen en wou klacht indienen bij het parket. U werd er echter opnieuw in een psychiatrisch hospitaal opgenomen. U onderging hetzelfde als tijdens uw vorige opname. Ten gevolge van slagen had u een verwonding aan de buik. U diende een operatie te ondergaan. U scheidde van uw vrouw zodat ze haar met rust zouden laten. In 2008 was er een conflict tussen de lijfwachten van V.G. en M.G. De politie beschuldigde u hierna valselyk dat u toen met een wapen had geschoten. In de herfst van 2009 werd u als getuige van dit conflict opgeroepen door de rechtbank. U eiste dat V.G. ook zou worden opgeroepen. U ging eventjes naar buiten en werd meegenomen door de politie van de wijk Mashtots. M.G. had een gerucht opgevangen over het moordplan op hem en stuurde een advocaat naar het politiebureau om u te verdedigen. Men zei dat u psychisch ziek was en stuurde de advocaat weg. U werd geslagen en opnieuw opgenomen in een psychiatrisch hospitaal. Na uw vrijlating vluchtte u in 2010 naar Noorwegen waar u asiel aanvraagde. Uw vrouw en zoon werden lastiggevallen nadat u het land had verlaten. Nadat u in Noorwegen een negatief antwoord had gekregen trok u naar Georgië om er uw vrouw op te halen. Hierna dienden jullie in 2013 asiel aan in Duitsland. Jullie kregen een negatieve beslissing waarna jullie naar België kwamen waar u en uw vrouw D.L.H. (O.V. [...]) op 05/01/2021 een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie zoon M.H. (O.V. [...]) had er eerder op 04/11/2019 een verzoek ingediend. Uw dochter E. was reeds eerder naar België gekomen voor een huwelijk en heeft ondertussen de Belgische nationaliteit.

In februari 2023 ging u naar Nederland. U werd er tegengehouden door de politie en vernam zo dat u geseind staat bij Interpol omwille van het conflict met de lijfwachten van M.G.

U bent in het bezit van de volgende bewijsstukken: uw internationaal paspoort, de eerste pagina van uw militair boekje, geboorteakte, huwelijksakte, rijbewijs, meerdere internetartikels over A.H., een krantenartikel over u, internetartikels over het conflict tussen V.G. en M.G., een volmacht voor uw advocaat in Armenië zodat hij het politiedossier over u kon raadplegen, het politiedossier over u, uw aangifte bij de politie dat u uw gaswapen had verloren in 2008, getuigenissen over u met een kopie van de eerste pagina van hun paspoort, een politiebade, een Red Notice bij Interpol op uw naam, een Nederlands PV dd. 14/02/2023, Armeense attesten over de door u ondergane medische ingrepen en psychiatrische opnames, bewijzen van uw deelname aan de oorlog in Nagorno-Karabach, een volmacht voor uw advocaat, en Belgische medische attesten. Na uw persoonlijk onderhoud bezorgde u via uw advocaat op 17/10/2024 het CGVS nog bijkomende stukken: nog meerdere pagina's van uw militair boekje, foto's van u in militair uniform, een video opname, filmpjes over de rechtszaak tegen A.H. en de betrokkenheid van Y.G., een internetartikel dd. 17/11/2017 waaruit blijkt dat V.G. na zijn arrestatie door de politie met de hulp van A.H. vrijkwam.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen (CGVS p. 2; Verklaring DVZ pt. 28) en medische stukken (zie de Belgische medische attesten) blijkt immers dat u diabetes heeft en op een regelmatig tijdstip medicatie dient te nemen. U stelt ook dat u geheugenproblemen heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er een persoonlijk onderhoud voor de ganse dag gepland zodat er ruimschoots tijd was om u te horen en pauzes te laten nemen, werd er op het gevraagde moment een pauze genomen zodat u uw medicijnen kon innemen (CGVS p. 7 & 19), en werd het persoonlijk onderhoud stopgezet toen u zich niet zo goed en moe voelde (CGVS p. 11 & 20). Wat uw beweerde geheugenproblemen betreft liet u na om enig (begin van) bewijs neer te leggen waaruit blijkt dat uw fysieke of psychische gezondheidstoestand van die aard was dat zij een invloed heeft op uw vermogen om op zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en hierbij de redenen die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst uiteen te zetten. Voorts dient vastgesteld te worden dat uit uw persoonlijk onderhoud blijkt dat u er in slaagde omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Ook werd er bij het onderzoek van uw verzoek in belangrijke mate rekening gehouden met de objectieve situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 8-9) dat u als lijfwacht werkte voor de zakenman V.G., die werd geruggesteund door de procureur-generaal A.H., en zo betrokken raakte bij het conflict in de periode 2008-2010 met diens broer M.G. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er inderdaad een conflict was tussen deze broers. Ook hebben leden van de familie G. herhaaldelijk verklaard dat dit conflict werd uitgelokt door de procureur-generaal A.H.. Voorts blijkt dat V.G. werd beschouwd als de beschermeling van A.H. en dit verklaarde het feit dat wetshandhavers er alles aan deden om zijn broer M.G. te onderdrukken. Uit de door u aangebrachte stukken blijkt ook (zie de Red Notice dd. 17/12/2010 bij Interpol, de inbeschuldigingstelling dd. 29/10/2010 door het parket, het internetartikel <https://www.1in.am/5107.html>) dat u op 20/06/2008 betrokken geraakte bij een conflict tussen de lijfwachten van V.G. en deze van M.G., m.n. ene K.P., waarna u ervan werd beschuldigd dat u toen met een gaswapen heeft geschoten. **Deze inbeschuldigingstelling van u omwille van uw betrokkenheid bij het conflict van 20/06/2008 wordt door het CGVS niet betwist.**

U stelt hieromtrent (CGVS p. 12) dat er toen inderdaad een conflict was tussen de lijfwachten maar ontkent dat u toen zou geschoten hebben met een wapen. U stelt dat dit een valse beschuldiging is waarmee men u wou laten opsluiten en elimineren, hetgeen kaderde in het gegeven dat u de eis van V.G., op vraag van procureur-generaal A.H., om M.G. te doden niet wou uitvoeren. U werd erop gewezen (CGVS p. 14 & 16) dat ondertussen **de politieke situatie in Armenië gewijzigd is** en dat A.H. geen dergelijke macht meer heeft, integendeel dat er nu een gerechtelijk onderzoek tegen hem wordt gevoerd. U beaamt (CGVS p. 14) dat er momenteel tegen A.H. - die u omschrijft als een maffiosi - een gerechtelijk proces lopende is, dat er getuigen en slachtoffers worden opgeroepen, en dat o.a. V.G. een klacht tegen hem heeft ingediend. Gevraagd waarom u aldus nu geen eerlijk proces zou krijgen voor de strafbare feiten die u valselijk ten laste worden gelegd, stelt u dat u bepaalde personen kent die zijn opdrachten hebben uitgevoerd en die als getuige verschijnen, en op vrije voeten zijn en normaal leven. U stelt ook dat A.H. er zit in hoedanigheid van beschuldigde en zit te lachen, en dat hij ondertussen is vrijgelaten. Al deze beweringen (o.a. dat hij ondertussen niet langer is gearresteerd maar onder borg is vrijgelaten zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) veranderen niets aan de kern van de zaak, m.n. dat er tegen de voormalige procureur-generaal een rechtszaak lopende is. Gevraagd waarom u aldus de beweerdelijk valselijke beschuldiging tegen u in een rechtszaak niet zou kunnen weerleggen, stelt u dat u niet kan terugkeren naar Armenië zolang het huidige bewind aan de macht is.

Dit is echter de wereld op zijn kop. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Armenië – Politieke situatie** van 17 oktober 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_armenie_politieke_situatie_20241017_0.pdf) blijkt immers dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen uitoefenen en aan verkiezingen kunnen deelnemen. Tijdens de verkiezingen worden de fundamentele vrijheden over het algemeen gerespecteerd. Sinds de "fluwelen revolutie" van april 2018 (toen oppositieleider Nikol Pashinyan eerste minister werd en een einde maakte aan de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK)) is het politieke klimaat radicaal veranderd. **De invloed van voormalige gezagsdragers en oligarchen is na de revolutie aanzienlijk afgenomen.** Waarnemers zeggen dat er momenteel geen meldingen zijn van personen die vervolgd worden wegens hun politieke voorkeur, ook niet van

aanhangers van het vorige regime (HHK). En hoewel er inderdaad sprake is van haatdragende taal van alle kanten, voornamelijk op internet, wordt er geen gewag gemaakt van fysiek geweld of intimidatie ingegeven door politieke motieven. Sommige bronnen maken echter melding van uitzonderlijke gevallen, d.w.z. personen met een "high- of mid-level profile" die ook deel uitmaakten van het corrupt netwerk en over informatie beschikken die nadelig kan zijn voor de oligarch (of andere invloedrijke persoon) naar wie een corruptieonderzoek is geopend. Als iemand van dit niveau toch zou (willen) spreken, is het mogelijk dat deze onder druk zal worden gezet door de voormalige invloedrijke persoon, maar dit is alleszins geen wijdverspreide praktijk. Er zijn geen situaties bekend van wraakacties tegen getuigen, maar het kan niet worden uitgesloten dat het voorkomt. Er bestaan ook mechanismen om getuigen te beschermen, maar deze kennen tekortkomingen. **In het geval van een reële dreiging zijn de autoriteiten echter zeer ontvankelijk om deze persoon te helpen en de zaak verder te onderzoeken.**

Het is aldus net het huidige regime dat tal van corruptieonderzoeken heeft opgestart, hoofdzakelijk tegen voormalige regeringsafgevaardigden, hun verwanten en andere invloedrijke personen gelinkt aan het vorige regime. Er blijkt ook uit informatie in de Armeense media dat uw voormalige baas, V.G., net de regeringswisseling in 2018 heeft aangegrepen om een klacht in te dienen tegen A.H. en een beroep te doen op de nieuwe autoriteiten. **Bijgevolg kan worden verwacht dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst zelf de nodige juridische stappen onderneemt om de door u verklaarde valse beschuldigingen te ontcrachten en de door u verklaarde vervolgingsfeiten aan te klagen.** Op basis van de hierboven aangehaalde informatie kan niet worden besloten dat u de wettelijke waarborgen die een strafproces in uw land van herkomst biedt zou moeten ontberen, noch dat uw nationale overheid u niet zou kunnen beschermen tegen eventuele bedreigingen van derden.

Er moet echter ook worden opgemerkt dat u over de door u beweerde omstandigheden dat u zou valselyk beschuldigd zijn toen u weigerde M.G. te vermoorden op belangrijke aspecten ervan tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Zo blijkt uit de door u afgelegde verklaringen voor de Noorse asielinstanties dat er ruzies waren tussen de lijfwachten van V.G. en M.G. Daarna eiste V.G. dat u een valse getuigenis zou afleggen tegen K., een lijfwacht van M.G., zodat hij 10 jaar gevangenisstraf zou krijgen. U moest zeggen dat hij een van jullie werknemers in zijn benen had geschoten en verwond. Toen u weigerde deze valse getuigenissen af te leggen, wilde hij dat u M.G. zou vermoorden zodat u tot een gevangenisstraf zou worden veroordeeld, waarna u K. moest vermoorden in de gevangenis. Er werd u dus gevraagd om twee moorden te plegen. Zowel bij de Duitse als de Belgische asielinstanties (CGVS p. 8-9) maakte u helemaal geen melding dat u aanvankelijk door V.G. was gevraagd een lijfwacht van M.G. te vermoorden. U stelde dat er een geschil was tussen de broers over de verdeling van de activa van het bedrijf. Na verloop van tijd gaf de eigenaar u de taak om zijn broer in elkaar te slaan en te bedreigen, zodat hij een verklaring van afstand aan de eigenaar zou ondertekenen. Later vroeg V.G. u om M.G. te vermoorden en vertelde u dat u de moord kon uitvoeren omdat de procureur-generaal erachter zat en hij zou de zaken zo regelen dat er geen consequenties voor u zouden zijn als u de broer zou doden. Het is duidelijk dat u twee compleet tegenstrijdige versies geeft wat betreft hoe V.G. er toe kwam u te vragen zijn broer te vermoorden.

Bij de DVZ stelde u verder (Vragenlijst pt. 3.5) dat u door de politie naar een psychische instelling werd overgebracht en dat u na 10 dagen een bewaker heeft omgekocht waarna u kon vluchten. Voor het CGVS (p. 11-12) verklaarde u dat u n.a.v. uw drie gedwongen opnames in de psychiatrie geen speciale daad deed om vrij te kunnen komen. Bij confrontatie (CGVS p. 19) ontkende u aanvankelijk dat u via omkoping zou zijn vrijgekomen, dat ze gewoon zeiden dat u mocht gaan. Kort hierna stelt u dat u inderdaad smeergeld heeft aangeboden om er geen injecties meer te krijgen, hetgeen nog steeds niet te rijmen valt met uw beweringen hoe u toen vrijkwam.

Eerder stelde u bij de DVZ ook (Vragenlijst pt. 3.5) dat u via een persoon die werkt bij M.G., en die u gevraagd heeft om hem niet bij naam te noemen, heeft vernomen dat M.G. u aan het zoeken is als getuige voor hem om zo zijn broer te laten veroordelen. Voor het CGVS (p. 16) antwoordt u stellig ontkennend als zou u gehoord hebben dat M.G. u zou willen dat u voor hem zou getuigen over zijn broer V.G.

Bij de DVZ stelde u ook (Vragenlijst pt. 3.5) dat er u tijdens uw laatste aanhouding door de politie werd meegedeeld dat u moest doen wat u was opgedragen maar dat ze niet wisten wat u was opgedragen om te doen. Voor het CGVS (p. 13, 19-20) verklaart u dat u voor de rechtbank zei dat V.G. u had opgedragen om M.G. te vermoorden, dat toen u de rechtbank verliet werd meegenomen naar het politiebureau en u zeiden wat heeft u daar gezegd over V.G. waarop u herhaalde dat u zijn broer moest doden. Dat u later voor het CGVS afwisselend soms stelde dat de politie toen niet wist dat u zijn broer diende te vermoorden,

is evenmin bevorderlijk voor de doorleefdheid van uw verklaringen en ondermijnt ook bijkomend de geloofwaardigheid van dit deel van uw relaas.

Voorts moet vastgesteld worden dat bepaalde van de documenten die u voorlegt ter ondersteuning van uw beweringen niet weten te overtuigen.

Zo vertoont uw aangifte bij de politie dat u uw gaswapen had verloren in 2008, hét document dat uw onschuld zou kunnen aantonen, vormfouten. Zo is er geen concrete datum ingevuld op de daarvoor voorziene plaats als ook is het attest niet ondertekend, waardoor er ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit document.

Uit het krantenartikel dd. 22/06/2010 blijkt dat de journalist met u een gesprek voerde waarin u het verloop van het incident tussen de lijfwachten van V.G. en M.G. weergaf waarna K., een lijfwacht van M.G. door toedoen van A.H. onterecht de schuld in de schoenen werd geschoven en dit ondanks uw getuigenis voor de rechtbank dat K. onschuldig was en dat V.G. en A.H. verantwoordelijk waren voor het incident.

Hierna werd u opgepakt door de politie en werd er tegen u een rechtszaak aangespannen wegens hooliganisme en kreeg u een uitreisverbod opgelegd. Er moet worden vastgesteld dat dit artikel gebaseerd is op uw verklaringen hetgeen aldus geen bron van objectieve informatie is. Merkwaardig genoeg stelt u (CGVS p. 7) dat u niet dit interview heeft gegeven, omdat u in die periode werd vervolgd, maar uw vriend S. die op de hoogte was van alles. U stelt ook verkeerdelijk dat dit artikel in 2008 werd gepubliceerd. Dergelijke frappante incoherenties tussen de inhoud van het document en uw afgelegde verklaringen, doet vermoeden dat het stuk werd gefabriceerd. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt ook dat toen in Armenië om het even welk document tegen betaling kan worden bekomen en dat er tegen betaling van steekpenningen krantenartikels op bestelling kunnen worden geplaatst.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort, militair boekje, geboorteakte, huwelijksakte, en rijbewijs, bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De meerdere internetartikels en filmpjes over A.H. en over het conflict tussen V.G. en M.G., bevatten evenmin informatie die wordt betwist. De volmacht voor uw advocaat in Armenië zodat hij het politiedossier over u kon raadplegen. De getuigenissen van uw burens over u met een kopie van de eerste pagina van hun paspoort kunnen bezwaarlijk als een bron van objectieve informatie worden beschouwd. De Armeense attesten over de door u ondergane medische ingrepen en psychiatrische opnames bevatten geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat u medische zorgen nodig had noch als zou u gedwongen zijn opgenomen in de psychiatrie. Uw politiebadge, de bewijzen van uw deelname aan de oorlog in Nagorno-Karabach (o.a. uw militair boekje en foto's), de twee volmachten voor uw advocaat, het Nederlandse PV dd. 14/02/2023, en de Belgische medische attesten, worden evenmin betwist. Wat betreft een video opname die u het CGVS nog heeft bezorgd, werd u meegedeeld dat uit informatieveiligheidsredenen deze niet kon worden bekeken. Er werd u gevraagd in een inventarisatie kort de relevantie ervan voor uw individuele asiolverhaal toe te lichten. Tot op heden heeft u het CGVS hieromtrent geen verdere informatie gegeven.

Op basis van het geheel van deze vaststellingen is het plausibel dat u in Armenië wordt gezocht omwille van het incident tussen de lijfwachten in 2008 maar zijn er geen redenen om aan te nemen dat u er niet op een eerlijk proces zou kunnen rekenen. Aan de beweerde problemen die u zou gekend hebben met V.G. en A.H. wordt er door het CGVS echter geen geloof gehecht.

In het kader van het verzoek van uw zoon M.H. (O.V. [...]) en vrouw D.L.H. (O.V. [...]) nam het CGVS eveneens een weigeringsbeslissing daar er geen geloof kon worden gehecht aan de problemen die ze zouden gekend hebben nadat u Armenië had verlaten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde

gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Erevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen. Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn **angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.**

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat **de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980**, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2 c).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man H.M. (O.V. [...]) werden aangehaald. Uw man verklaart het volgende:

[...]

Nadat uw man Armenië had verlaten werd lastig gevallen door zijn belagers die hem zochten. Er werd tegen u geroepen en u werd geduwd. Van oktober 2012 tot februari 2013 kwam u uw dochter in België bezoeken. Bij terugkeer in Armenië werd u nog harder door zijn belagers geïnterviewd en heeft men uw winkel afgenomen. Kort voor uw vertrek uit Armenië in juli 2013 werd u thuis aangevallen. U werd geslagen en geschopt. U werd pas wakker in het hospitaal. Na één à anderhalve week in het hospitaal kwam een vriend van uw man u halen en bracht u naar Georgië waar u werd herenigd met uw man. U bent in het bezit van uw internationaal paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man H.M. (O.V. [...]). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

[...]

De problemen die u zou gekend hebben nadat u Armenië had verlaten weten evenmin te overtuigen.

Zo zou u na een aanval in 2013 één à anderhalve week zijn gehospitaliseerd waarna een vriend van uw man u kwam oppikken en naar Georgië bracht (CGVS p. 5-6). U legt hieromtrent echter geen enkel bewijsstuk voor. Dat u de dag nadat u het hospitaal had verlaten het land heeft verlaten, verklaart het gebrek aan bewijzen niet. Redelijkerwijze kan verwacht worden dat toen u nog in Armenië was zich in het bezit kon stellen van medische bewijsstukken omtrent uw hospitalisatie. U stelt voorts dat de politie u toen heeft opgezocht in het hospitaal maar u weet niet of men een proces-verbaal heeft opgesteld, u stelt dat ze dit misschien wel hebben gedaan. Ook hier kan verwacht worden dat u zich hieromtrent beter zou informeren en eventuele bewijsstukken zou aanbrengen.

Voorts verklaart u (CGVS p. 8) dat toen u diende gehospitaliseerd te worden, u werd aangevallen door zeker een 20-tal politiemannen. Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) stelde u daarentegen dat ze toen met 3 waren. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 9) dat ze met heel veel waren, misschien met 18, en dat het zeker geen 3 of 4 personen waren.

U verklaart ook (CGVS p. 6-7) dat toen jullie in Duitsland waren u er van uw man vernam dat hij in Armenië de opdracht had gekregen van Yura om zijn broer te vermoorden. U maakt hiervan echter helemaal geen melding bij de DVZ, u verwees er enkel naar de betrokkenheid van uw man bij het conflict tussen de lijfwachten van de twee broers. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat u bij de DVZ deze moordopdracht voor uw man zou vermeld hebben aangezien dit toch van een andere orde is.

Evenzo is het merkwaardig dat u stelt (CGVS p. 8) dat uw zoon omwille van de problemen van zijn vader het land heeft verlaten maar dat u niet weet of uw zoon is opgezocht door jullie belagers noch of hij door hen fysiek werd belaagd. Gelet op de beweringen van uw zoon dat hij door hen toen was aangevallen (zie arrest RvV), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hiervan ook weet zou hebben.

Het geheel van deze vaststellingen maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die u zou gekend hebben nadat uw man Armenië had verlaten. Uw internationaal paspoort bevat identiteitsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 331 649, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 331 650. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. Verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers vragen in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen een chatbericht toe ter ondersteuning van hun verzoekschriften.

4. Nota's

Op 4 februari 2025 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij in deze beroepen een nota met opmerkingen waarin wordt verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure en waarbij zij volhardt in haar beslissingen.

De partijen dienen geen pleitnota in.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling van bijzondere procedurele noden in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. In hoofde van verzoeker werden er door de commissaris-generaal bijzondere procedurele noden vastgesteld en luidt de motivering in de bestreden beslissing als volgt:

“Uit uw verklaringen (CGVS p. 2; Verklaring DVZ pt. 28) en medische stukken (zie de Belgische medische attesten) blijkt immers dat u diabetes heeft en op een regelmatig tijdstip medicatie dient te nemen. U stelt ook dat u geheugenproblemen heeft. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er een persoonlijk onderhoud voor de ganse dag gepland zodat er ruimschoots tijd was om u te horen en pauzes te laten nemen, werd er op het gevraagde moment een pauze genomen zodat u uw medicijnen kon innemen (CGVS p. 7 & 19), en werd het persoonlijk onderhoud stopgezet toen u zich niet zo goed en moe voelde (CGVS p. 11 & 20). Wat uw beweerde geheugenproblemen betreft liet u na om enig (begin van) bewijs neer te leggen waaruit blijkt dat uw fysieke of psychische gezondheidstoestand van die aard was dat zij een invloed heeft op uw vermogen om op zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud en hierbij de redenen die geleid hebben tot uw vlucht uit uw land van herkomst uiteen te zetten. Voorts dient vastgesteld te worden dat uit uw persoonlijk onderhoud blijkt dat u er in slaagde omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Ook werd er bij het onderzoek van uw verzoek in belangrijke mate rekening gehouden met de objectieve situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

6.2. In hoofde van verzoekster werden er door de commissaris-generaal geen bijzondere procedurele noden vastgesteld waardoor geen specifieke steunmaatregelen werden verleend.

6.3. Verzoekers voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van hun verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. In hoofde van verzoeker beperkt hij zich tot het louter herhalen dat zijn ziekte een invloed heeft op zijn geheugenvermogen. De Raad merkt op dat verzoeker tot op heden geen enkel medisch attest neerlegt waaruit blijkt dat zijn fysieke of psychische gezondheidstoestand van die aard is dat deze een invloed heeft op zijn vermogen om op een zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Dit blijkt evenmin uit de notities van het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat verzoeker op omstandige wijze gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd. Verder toont verzoeker niet concreet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen, noch preciseert hij waaruit deze bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan en hoe die van invloed hadden kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

6.4. Derhalve blijven bovenstaande motieven onverminderd overeind en heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat de rechten van verzoekers in het kader van onderhavige procedure werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

7. Beoordeling van de zaak

7.1. Waar verzoekers de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoeren, moet beklemtoond worden dat de Raad in het kader van het beroep tegen de beslissingen van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

7.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

7.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.3.1. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers Armenië hebben verlaten omdat verzoeker als lijfwacht werkte voor de zakenman V.G. en zo betrokken raakte bij het conflict tussen V.G. en diens broer M.G. in de periode 2008-2010. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoekers niet wordt betwist.

7.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing van verzoeker is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) De inbeschuldigingstelling van verzoeker omwille van zijn betrokkenheid bij het conflict van 20 juni 2008 tussen de lijfwachten van V.G. en M.G., wordt door het CGVS niet betwist maar zijn stelling dat hij geen eerlijk proces zou krijgen voor de strafbare feiten die hem valselijk ten laste zouden zijn gelegd, kan echter niet worden gevolgd gelet op de gewijzigde politieke situatie in Armenië en het huidig lopende gerechtelijk proces tegen de voormalige procureur-generaal A.H.; Bijgevolg kan van verzoeker worden verwacht dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst zelf de nodige juridische stappen onderneemt om de beweerde valse beschuldigingen te ontkrachten en de beweerde vervolgingsfeiten aan te klagen; Op basis van de beschikbare landeninformatie kan niet worden besloten dat verzoeker de wettelijke waarborgen die een strafproces in zijn land van herkomst biedt zou moeten ontberen, noch dat zijn nationale overheid hem niet zou kunnen beschermen tegen eventuele bedreigingen van derden;
- (ii) Aan de beweerde problemen die verzoeker zou hebben gekend met V.G. en A.H. wordt door het CGVS geen geloof gehecht gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen voor de Noorse, Duitse en Belgische asielinstanties en zijn tegenstrijdige verklaringen tussen de DVZ en het CGVS;
- (iii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen;
- (iv) In het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers zoon en diens echtgenote nam het CGVS eveneens een weigeringsbeslissing daar er geen geloof werd gehecht aan de problemen die zij zouden hebben gekend nadat verzoeker Armenië had verlaten.

Aangezien verzoekster haar verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven als haar echtgenoot (verzoeker), werd ten aanzien van haar een volgbeslissing genomen, waarin de motieven van de beslissing, genomen in hoofde van verzoeker, integraal werden hernomen.

7.3.3. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggend verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen.

7.3.4. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissingen op goede gronden vaststelt dat de inbeschuldigingstelling van verzoeker omwille van zijn betrokkenheid bij het conflict van 20 juni 2008 tussen de lijfwachten van V.G. en M.G., niet wordt betwist maar dat zijn stelling dat hij geen eerlijk proces zou krijgen voor de strafbare feiten die hem valselijk ten laste zouden zijn gelegd, niet kan worden gevolgd gelet op de gewijzigde politieke situatie in Armenië en het huidig lopende gerechtelijk proces tegen de voormalige procureur-generaal A.H.:

“Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 8-9) dat u als lijfwacht werkte voor de zakenman V.G., die werd geruggesteund door de procureur-generaal A.H., en zo betrokken raakte bij het conflict in de periode 2008-2010 met diens broer M.G. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er inderdaad een conflict was tussen deze broers. Ook hebben leden van de familie G. herhaaldelijk verklaard dat dit conflict werd uitgelokt door de procureur-generaal A.H.. Voorts blijkt dat V.G. werd beschouwd als de beschermeling van A.H. en dit verklaarde het feit dat wetshandhavers er alles aan deden om zijn broer M.G. te onderdrukken. Uit de door u aangebrachte stukken blijkt ook (zie de Red Notice dd. 17/12/2010 bij Interpol, de inbeschuldigingstelling dd. 29/10/2010 door het parket, het internetartikel <https://www.1in.am/5107.html>) dat u op 20/06/2008 betrokken geraakte bij een conflict tussen de lijfwachten van V.G. en deze van M.G., m.n. ene K.P., waarna u ervan werd beschuldigd dat u toen met een gaswapen heeft geschoten. Deze inbeschuldigingstelling van u omwille van uw betrokkenheid bij het conflict van 20/06/2008 wordt door het CGVS niet betwist.

U stelt hieromtrent (CGVS p. 12) dat er toen inderdaad een conflict was tussen de lijfwachten maar ontkent dat u toen zou geschoten hebben met een wapen. U stelt dat dit een valse beschuldiging is waarmee men u wou laten opsluiten en elimineren, hetgeen kaderde in het gegeven dat u de eis van V.G., op vraag van

procureur-generaal A.H., om M.G. te doden niet wou uitvoeren. U werd erop gewezen (CGVS p. 14 & 16) dat ondertussen de politieke situatie in Armenië gewijzigd is en dat A.H. geen dergelijke macht meer heeft, integendeel dat er nu een gerechtelijk onderzoek tegen hem wordt gevoerd. U beaamt (CGVS p. 14) dat er momenteel tegen A.H. - die u omschrijft als een maffiosi - een gerechtelijk proces lopende is, dat er getuigen en slachtoffers worden opgeroepen, en dat o.a. V.G. een klacht tegen hem heeft ingediend. Gevraagd waarom u aldus nu geen eerlijk proces zou krijgen voor de strafbare feiten die u valselijk ten laste worden gelegd, stelt u dat u bepaalde personen kent die zijn opdrachten hebben uitgevoerd en die als getuige verschijnen, en op vrije voeten zijn en normaal leven. U stelt ook dat A.H. er zit in hoedanigheid van beschuldigde en zit te lachen, en dat hij ondertussen is vrijgelaten. Al deze beweringen (o.a. dat hij ondertussen niet langer is gearresteerd maar onder borg is vrijgelaten zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) veranderen niets aan de kern van de zaak, m.n. dat er tegen de voormalige procureur-generaal een rechtszaak lopende is. Gevraagd waarom u aldus de beweerdelijke valselijke beschuldiging tegen u in een rechtszaak niet zou kunnen weerleggen, stelt u dat u niet kan terugkeren naar Armenië zolang het huidige bewind aan de macht is.

Dit is echter de wereld op zijn kop. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Armenië – Politieke situatie van 17 oktober 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_armenie_politieke_situatie_20241017_0.pdf), blijkt immers dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen hun activiteiten kunnen uitoefenen en aan verkiezingen kunnen deelnemen. Tijdens de verkiezingen worden de fundamentele vrijheden over het algemeen gerespecteerd. Sinds de "fluwelen revolutie" van april 2018 (toen oppositieleider Nikol Pashinyan eerste minister werd en een einde maakte aan de jarenlange hegemonie van de Republikeinse Partij (HHK)) is het politieke klimaat radicaal veranderd. De invloed van voormalige gezagsdragers en oligarchen is na de revolutie aanzienlijk afgenomen. Waarnemers zeggen dat er momenteel geen meldingen zijn van personen die vervolgd worden wegens hun politieke voorkeur, ook niet van aanhangers van het vorige regime (HHK). En hoewel er inderdaad sprake is van haatdragende taal van alle kanten, voornamelijk op internet, wordt er geen gewag gemaakt van fysiek geweld of intimidatie ingegeven door politieke motieven. Sommige bronnen maken echter melding van uitzonderlijke gevallen, d.w.z. personen met een "high- of mid-level profile" die ook deel uitmaakten van het corrupt netwerk en over informatie beschikken die nadelig kan zijn voor de oligarch (of andere invloedrijke persoon) naar wie een corruptieonderzoek is geopend. Als iemand van dit niveau toch zou (willen) spreken, is het mogelijk dat deze onder druk zal worden gezet door de voormalige invloedrijke persoon, maar dit is alleszins geen wijdverspreide praktijk. Er zijn geen situaties bekend van wraakacties tegen getuigen, maar het kan niet worden uitgesloten dat het voorkomt. Er bestaan ook mechanismen om getuigen te beschermen, maar deze kennen tekortkomingen. In het geval van een reële dreiging zijn de autoriteiten echter zeer ontvankelijk om deze persoon te helpen en de zaak verder te onderzoeken.

Het is aldus net het huidige regime dat tal van corruptieonderzoeken heeft opgestart, hoofdzakelijk tegen voormalige regeringsafgevaardigden, hun verwanten en andere invloedrijke personen gelinkt aan het vorige regime. Er blijkt ook uit informatie in de Armeense media dat uw voormalige baas, V.G., net de regeringswisseling in 2018 heeft aangegrepen om een klacht in te dienen tegen A.H. en een beroep te doen op de nieuwe autoriteiten. Bijgevolg kan worden verwacht dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst zelf de nodige juridische stappen onderneemt om de door u verklaarde valse beschuldigingen te ontkrachten en de door u verklaarde vervolgingsfeiten aan te klagen. Op basis van de hierboven aangehaalde informatie kan niet worden besloten dat u de wettelijke waarborgen die een strafproces in uw land van herkomst biedt zou moeten ontberen, noch dat uw nationale overheid u niet zou kunnen beschermen tegen eventuele bedreigingen van derden."

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen enkel concreet element of dienstig argument aan om bovenstaande pertinente vaststellingen te weerleggen of in een ander daglicht te plaatsen. Ze beperken zich in het verzoekschrift tot het louter stellen dat het evident is dat verzoeker geen eerlijk proces in Armenië kan krijgen, dat de in de bestreden beslissing geciteerde COI Focus enkel maar officiële informatie betreft die niets met de realiteit te maken heeft, dat het bewezen is dat invloedrijke personen die geen officiële functies meer bekleden nog steeds druk uitoefenen op getuigen en voormalige ondergeschikten door gebruik te maken van hun netwerken en dat er onvoldoende bescherming wordt geboden door de Armeense autoriteiten vermits het bestaande beschermingsmechanisme voor getuigen ernstige tekortkomingen bevat. Verder wijzen zij op de instabiele situatie in Armenië en besluiten dat het conflict in Nagorno-Karabach, de interne politieke spanningen en de corruptie van invloed blijven op het rechtssysteem en de openbare veiligheid.

De Raad acht dit geenszins een dienstig verweer. Verzoekers beperken zich tot het poneren van een vrees, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de landeninformatie zonder met concrete, valabele en objectieve elementen aannemelijk te maken dat de informatie en de

gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal omtrent de beschermingsmogelijkheden in Armenië onjuist zouden zijn. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Armenië niet zou kunnen rekenen op een eerlijk proces noch dat zijn nationale overheid hem niet zou kunnen beschermen tegen eventuele bedreigingen van derden.

7.3.5. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in de betreden beslissingen op goede gronden vaststelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van verzoeker met V.G. en A.H. gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen voor de Noorse, Duitse en Belgische asielinstanties en zijn tegenstrijdige verklaringen tussen de DVZ en het CGVS:

“Zo blijkt uit de door u afgelegde verklaringen voor de Noorse asielinstanties dat er ruzies waren tussen de lijfwachten van V.G. en M.G. Daarna eiste V.G. dat u een valse getuigenis zou afleggen tegen K., een lijfwacht van M.G., zodat hij 10 jaar gevangenisstraf zou krijgen. U moest zeggen dat hij een van jullie werknemers in zijn benen had geschoten en verwond. Toen u weigerde deze valse getuigenissen af te leggen, wilde hij dat u M.G. zou vermoorden zodat u tot een gevangenisstraf zou worden veroordeeld, waarna u K. moest vermoorden in de gevangenis. Er werd u dus gevraagd om twee moorden te plegen. Zowel bij de Duitse als de Belgische asielinstanties (CGVS p. 8-9) maakte u helemaal geen melding dat u aanvankelijk door V.G. was gevraagd een lijfwacht van M.G. te vermoorden. U stelde dat er een geschil was tussen de broers over de verdeling van de activa van het bedrijf. Na verloop van tijd gaf de eigenaar u de taak om zijn broer in elkaar te slaan en te bedreigen, zodat hij een verklaring van afstand aan de eigenaar zou ondertekenen. Later vroeg V.G. u om M.G. te vermoorden en vertelde u dat u de moord kon uitvoeren omdat de procureur-generaal erachter zat en hij zou de zaken zo regelen dat er geen consequenties voor u zouden zijn als u de broer zou doden. Het is duidelijk dat u twee compleet tegenstrijdige versies geeft wat betreft hoe V.G. er toe kwam u te vragen zijn broer te vermoorden.

Bij de DVZ stelde u verder (Vragenlijst pt. 3.5) dat u door de politie naar een psychische instelling werd overgebracht en dat u na 10 dagen een bewaker heeft omgekocht waarna u kon vluchten. Voor het CGVS (p. 11-12) verklaarde u dat u n.a.v. uw drie gedwongen opnames in de psychiatrie geen speciale daad deed om vrij te kunnen komen. Bij confrontatie (CGVS p. 19) ontkende u aanvankelijk dat u via omkoping zou zijn vrijgekomen, dat ze gewoon zeiden dat u mocht gaan. Kort hierna stelt u dat u inderdaad smeergeld heeft aangeboden om er geen injecties meer te krijgen, hetgeen nog steeds niet te rijmen valt met uw beweringen hoe u toen vrijkwam.

Eerder stelde u bij de DVZ ook (Vragenlijst pt. 3.5) dat u via een persoon die werkt bij M.G., en die u gevraagd heeft om hem niet bij naam te noemen, heeft vernomen dat M.G. u aan het zoeken is als getuige voor hem om zo zijn broer te laten veroordelen. Voor het CGVS (p. 16) antwoordt u stellig ontkennend als zou u gehoord hebben dat M.G. u zou willen dat u voor hem zou getuigen over zijn broer V.G.

Bij de DVZ stelde u ook (Vragenlijst pt. 3.5) dat er u tijdens uw laatste aanhouding door de politie werd meegedeeld dat u moest doen wat u was opgedragen maar dat ze niet wisten wat u was opgedragen om te doen. Voor het CGVS (p. 13, 19-20) verklaart u dat u voor de rechtbank zei dat V.G. u had opgedragen om M.G. te vermoorden, dat toen u de rechtbank verliet werd meegenomen naar het politiebureau en u zeiden wat heeft u daar gezegd over V.G. waarop u herhaalde dat u zijn broer moest doden. Dat u later voor het CGVS afwisselend soms stelde dat de politie toen niet wist dat u zijn broer diende te vermoorden, is evenmin bevorderlijk voor de doorleefdheid van uw verklaringen en ondermijnt ook bijkomend de geloofwaardigheid van dit deel van uw relaas.”

In het verzoekschrift doen verzoekers geen enkele poging om de vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren of te weerleggen. Waar verzoeker meent dat zijn psychische toestand door stress en voortdurende angst voor zijn leven ertoe kan geleid hebben dat er kleine inconsistenties in zijn verklaringen zijn ontstaan, stelt de Raad vast dat er actueel nog steeds geen (begin van) bewijs werd neergelegd dat aantoonde dat zijn psychische gezondheidstoestand van die aard is dat deze een invloed heeft op zijn vermogen om op zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Dit blijkt evenmin uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij de DVZ en het CGVS. Er kan immers worden vastgesteld dat verzoeker erin slaagde om op omstandige wijze gedetailleerde verklaringen af te leggen. De pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen inzake de ongeloofwaardigheid van de beweerde problemen van verzoeker met V.G. en A.H. blijven, bij gebrek aan dienstig verweer, bijgevolg onverminderd overeind.

7.3.6. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissingen terdege vaststelt dat de door verzoeker neergelegde documenten de bovenstaande appreciatie niet wijzigen:

“Zo vertoont uw aangifte bij de politie dat u uw gaswapen had verloren in 2008, hét document dat uw onschuld zou kunnen aantonen, vormfouten. Zo is er geen concrete datum ingevuld op de daarvoor

voorzien plaats als ook is het attest niet ondertekend, waardoor er ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit document.

Uit het krantenartikel dd. 22/06/2010 blijkt dat de journalist met u een gesprek voerde waarin u het verloop van het incident tussen de lijfwachten van V.G. en M.G. weergaf waarna K., een lijfwacht van M.G. door toedoen van A.H. onterecht de schuld in de schoenen werd geschoven en dit ondanks uw getuigenis voor de rechtbank dat K. onschuldig was en dat V.G. en A.H. verantwoordelijk waren voor het incident.

Hierna werd u opgepakt door de politie en werd er tegen u een rechtszaak aangespannen wegens hooliganisme en kreeg u een uitreisverbod opgelegd. Er moet worden vastgesteld dat dit artikel gebaseerd is op uw verklaringen hetgeen aldus geen bron van objectieve informatie is. Merkwaardig genoeg stelt u (CGVS p. 7) dat u niet dit interview heeft gegeven, omdat u in die periode werd vervolgd, maar uw vriend S. die op de hoogte was van alles. U stelt ook verkeerdelijk dat dit artikel in 2008 werd gepubliceerd. Dergelijke frappante incoherenties tussen de inhoud van het document en uw afgelegde verklaringen, doet vermoeden dat het stuk werd gefabriceerd. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt ook dat toen in Armenië om het even welk document tegen betaling kan worden bekomen en dat er tegen betaling van steekpenningen krantenartikels op bestelling kunnen worden geplaatst.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort, militair boekje, geboorteakte, huwelijksakte, en rijbewijs, bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De meerdere internetartikels en filmpjes over A.H. en over het conflict tussen V.G. en M.G., bevatten evenmin informatie die wordt betwist. De volmacht voor uw advocaat in Armenië zodat hij het politiedossier over u kon raadplegen. De getuigenissen van uw burens over u met een kopie van de eerste pagina van hun paspoort kunnen bezwaarlijk als een bron van objectieve informatie worden beschouwd. De Armeense attesten over de door u ondergane medische ingrepen en psychiatrische opnames bevatten geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat u medische zorgen nodig had noch als zou u gedwongen zijn opgenomen in de psychiatrie. Uw politiebadge, de bewijzen van uw deelname aan de oorlog in Nagorno-Karabach (o.a. uw militair boekje en foto's), de twee volmachten voor uw advocaat, het Nederlandse PV dd. 14/02/2023, en de Belgische medische attesten, worden evenmin betwist. Wat betreft een video opname die u het CGVS nog heeft bezorgd, werd u meegedeeld dat uit informatieveiligheidsredenen deze niet kon worden bekeken. Er werd u gevraagd in een inventarisatie kort de relevantie ervan voor uw individuele asielverhaal toe te lichten. Tot op heden heeft u het CGVS hieromtrent geen verdere informatie gegeven."

In het verzoekschrift doen verzoekers opnieuw geen enkele poging om bovenstaande pertinente vaststellingen met concrete elementen of dienstige argumenten te weerleggen of te verklaren. Ze betogen dat de authenticiteit van een aantal documenten ten onrechte in twijfel wordt getrokken en dat de bewering van mogelijke vervalsing gebaseerd zijn op algemene aannames over corruptie in Armenië maar brengen zelf geen concrete, valabele en objectieve elementen die bovenstaande pertinente vaststellingen inzake de neergelegde documenten weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Verzoekers voegen bij het verzoekschrift een chatbericht toe maar laten na om in het verzoekschrift te duiden wat de inhoud is van het bericht, door wie het werd gestuurd en waarom het wordt bijgebracht. Bovendien is het bericht niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, waardoor dit document overeenkomstig artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad uit de debatten wordt geweerd.

7.3.7. Tenslotte, waar verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat zijn diagnose van diabetes inhoudt dat regelmatige medicatie niet kan worden voorzien in Armenië, wijst de Raad erop dat deze medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Nergens uit zijn verklaringen blijkt dat hem de toegang tot de noodzakelijke medische zorgen intentioneel geweigerd zou worden en dat er aldus sprake zou zijn van een intentionele bedreiging van zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Hij dient zich voor deze medische problemen dan ook te richten tot de geëigende procedure, met name een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

7.3.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maken.

7.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.4.1. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, tonen verzoekers niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

7.4.2. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissingen verder geheel terecht gemotiveerd:

“Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno>), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Erevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen. Er dient ook te worden opgemerkt dat er besprekingen zijn begonnen tussen Armenië en Azerbeidzjan om tot een vredesakkoord tussen de twee staten te komen en dat de bijeenkomsten om dit te bereiken zijn geïntensiveerd. In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).”

7.4.3. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie treedt de Raad deze beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Verzoekers tonen niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Armenië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

7.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers door het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

7.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

7.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

8. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS